

Про наш народ - Джерело

Написав Ольга Лазарук

Понеділок, 07 лютого 2011, 10:52

Отакий ми народ. Я народжена саме із нього.
Є характери людські і має характер народ.
І не десь, а у нас «як тривога, тоді і до Бога» -
І молитви, й пости, і пожертви, щоб зглянувсь Господь.

Ми народ працьовитий. Ми вмієм і любим робити.
По найважчих роботах це ми розбрелись по світах.
Не на посаг верітки – ми вілли будуємо дітям.
А що було б, як тут скрізь посіви були на полях.

Є немало сімей, де радіють десятій дитинці;
Знов дитячі коляски в містах і у селах навкруг;
Й не за правило ще для батьків – престарілих будинки;
І ще не лиш з-за вигоди друга підтримує друг.

Є немало всього, та ще цінності всі не згубили.
Тих, хто Бога шанує немало - таки серед нас.
Не порожні в нас храми і в будень, тим більше в неділю;
Бачить Бог, хто удома схиляє коліна всякчас.

Ми про себе говорим, що в нас «як тривога - до Бога.»
Це, мабуть, про загал. Є в цій приказці ще кілька слів –
Я не хочу їх згадувать, так як і вади народу.
Хочу дякувать Богу за те, що так нас полюбив!

Що в Ісусі Христі українцям дає Бог спасіння;
Що пшеницю й картоплю так щедро нам родять поля;
Що там та екологія! В Бога – здоров'я насліддя;
Від страшних катаклізмів збережена наша земля.

Це нас милує Бог! Бог не хоче щоб тільки тривога
Спонукала народ, щоби Бога в тривозі шукать.
Українці! Схиляймо серця у подяці до Бога.
Бог для вдячних сердець іще більшу дає благодать.

Я люблю Україну. Бог дав мені тут народитись.
Тут співа соловей, квітне мальва, гірчать полини.
Хай почує Господь всіх з народу, хто буде молитись,
Щоб у Божому царстві раділи спасінням вони!